

AZ ADVENTI ÜZENET 90 ÉVE KECSKEMÉTEN

„Mindeddig megsegített minket az Úr..”, ez volt a mottója annak a jubileumi istentiszteletnek, amelyen alapításának 90. évfordulójáról emlékezett meg a kecskeméti adventista gyülekezet október 22-én.

Az istentisztelet kezdetén Gyülekezetünk egyik oszlopos tagjáról, Balázs Lászlóné Irénné emlékeztünk meg, akit pár nappal korábban veszített el a Gyülekezet. Kormos Tivadar, a Gyülekezet lelkésze köszöntötte az ünneplő gyülekezetet. Ősz-Farkas Ernő területi elnök köszöntőjében elmondta, hogy a visszaemlékezés csak az előrettekintéssel együtt nyer értelmet. Ezt jól példázta a gyermekek lelkes szolgálata, amit gyermektörténet követett.

A gyülekezeti krónika két részletben hangzott el, a kezdetektől a 60-as évekig, illetve az 1981-ben újjászervezett gyülekezet története napjainkig. Jelenleg 95 tagú a Gyülekezet és nagy örömeinkre szolgál, hogy többen készülnek keresztségre... A délelőtti istentiszteletet versek és a gyülekezeti kórus énekszolgálata gazdagította, valamint külön fejezetként került bemutatásra a gyülekezet kiterjedt missziós szolgálata, gyülekezeti házon kívüli tevékenysége. Az igehirdetést Ócsai Tamás unió elnök testvér végezte, amely újabb buzdítás volt a Gyülekezet számára.

Kecskeméten 1921-ben alakult az első adventista Gyülekezet, az első bibliamunkás Ősz B. Mihály volt. 1921. július 16-án történt az első keresztségi alkalom, négy helybeli és két vidéki testvért keresztelt Murányi Árpád lelkész. Ugyanebben az évben, bérelt helyiségben húsz fővel megalakult az első kecskeméti Gyülekezet. Gyülekezetalapítás, keresztség, imaterem saját erőből, 135 bibliaóra, 97 látogatás, 68 elküldött missziós levél – ez volt az 1921-es év mérlege. Az imaterem teljes egészében Juhász Péter – ekkor még barátkozó – felajánlása volt. Később id. Zarka Dénes, majd 1932-től Michnay László a Gyülekezet prédikátora, aki családjával szintén a kecskeméti testvérek között élt. Később itt szolgált többek között id. Szigeti Jenő és Bajor László is. Az 1939-es betiltáskor 42 tagja volt a Gyülekezetnek. Tizenegy vendéggel tartottak rendszeres kapcsolatot, akik közül hét keresztségre készült. A betiltás nehéz éve alatt csak rejtve, házaknál lehetett összejövetelt tartani. 1948-ban szerveződött újjá a Gyülekezet, majd szép növekedésnek indult, míg Juhász Péter megbetegedett, elhagyta a várost, a Gyülekezet pedig lassan szóróvanná zsugorodott. Az 1970-es évek második felében Ócsai József körzeti lelkész kezdett az újjászervezés ügyéért fáradozni. Kezdeményezését tovább folytatták munkatársai: Sztán János és Milei Sándor. Újjáéledt a misszió, új tagok csatlakoztak a kis csoporthoz. Özv. Józsa Antalné felajánlásának köszönhetően saját rendelkezésű imatermet alakítottak ki, ahonnan a jelenlegi, 2003-ban felavatott imaházba költözött a közösség.

A megemlékezést közös ebéd, majd délutáni program követte. A Gyülekezetben korábban szolgált lelkészek, aki csak el tudtak jönni, jó ismerősként tértek vissza. Először Sztán János köszöntötte a Gyülekezetet, aki az újjászervezés kezdeteiről emlékezett meg. A Gyülekezet jelenlegi lelkészevel, Kormos Tivadarral előadtak egy klarinét-orgonaszámot, mely nagyon tetszett a Gyülekezetnek. A következő felszólalónak, Gyűrűs Istvánnak sikerült megnevetetni a megjelenteket, amikor előadta, hogyan kapott majdnem infarktust egy dohányzásleszoktató előadáson. Végül Tóth Szilárdtól azt is megtudhattuk, hogy a teológiai képzés mire nem tanítja meg a leendő lelkészeket.

Délután Ősz-Farkas Ernő szólt Isten Igéjéről, és beszélt a Jézus7 programról, ami Jézus életének hét leghíresebb helyszínére kalauzolja el az érdeklődőket előadások, kiállítások és multimédiás eszközök segítségével.

Bár nincs olyan testvér, aki az egész 90 évet végigélte volna, olyanok vannak, akik az újjászervezés óta jelen vannak a Gyülekezetben. Hálásak vagyunk az Istennek azért, hogy immár 90 éve városunkban is hallható a Jó Hír, és hisszük, hogy az elkövetkezőkben is megáldja a közösséget az Úr.

(Bangó Gedeon írása)